

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2021 No 4

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 4

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kuznichenko S. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovski B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zaiets H. (PhD, Ukraine), Kozachenko O. (D.Sc., Assoc. Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 12 28.12.2021)

Table of contents

Agapova K.V. Some Criminal Law Issues of Group Hooliganism Committed by Youth Groups	2
Baltaji P., Matvieieva L. Modernizing Higher Education: a Challenge of Time or an Objective Necessity	8
Chyzyhykov O. Official of Local Government Bodies Official Authorized to Perform Notarial Actions as a Subject of Criminal Offense	12
Haran O.V. Some Issues of Transformation of Administrative Responsibility in the Field of Urban Planning in Modern Conditions	17
Kononenko Yu.S. Foreign experience of bringing to criminal responsibility for high treason	22
Kovalchuk A.S. On The Situation And Certain Issues Of Approximating The Legislation Of Ukraine On Payment Systems To The European Union Legislation	25
Muradian H. Institute of "Testing": the Experience of Some Foreign Countries	32
Pavlenko L.M. Retrospective Analysis of the Doctrine of Law on Criminal Liability for Illicit Trafficking in Weapons, Ammunition, Explosives in Ukraine	38
Pogrebna K.F. On Some Historical and Legal Aspects of the Study of the Content of Public Control in the Field of Execution of Punishments in Ukraine	45
Shynkar T.I. Information and Legal Mechanisms Restriction of Citizens' Rights to Information in the Interest of National Security	49
Zaiets O.M., Honcharov M.V. Internet of Things During the Pre-trial Investigation of Criminal Offenses	53
Gdanov I.R. Subjects of National Security in Ukraine	58
Movchan R.V. The Subject of Illegal Handling of Weapons, Ammunition, Explosives and Explosive Devices and its "Trace Pattern"	66
Vaskivskyi A.O. Subject and Tracing Pattern of Cargo Theft on Rail Transport in Ukraine	73
Sieriebriak S.V. Economic and Legal Retroanalysis Creation of Priority Development Areas in Ukraine in the Context of the Special Management Regime	79
Zhovtan Y.V. The Problem of Determining the Terms of Acquaintance with the Materials of the Pre-trial Investigation by the Parties of the Criminal Proceedings in Accordance with Article 290 of the CPC	86
Kovalchuk O. Tax Amnesty: Essence, Features and Features of Application in Ukraine	93
Zaiats V. Organization of Prosecutor Activities in Some Foreign Countries	100
Afonin D.S. Features of Expert Situations, Using the Simulation Method in Tracological Investigations	105

ON SOME HISTORICAL AND LEGAL ASPECTS OF THE STUDY OF THE CONTENT OF PUBLIC CONTROL IN THE FIELD OF EXECUTION OF PUNISHMENTS IN UKRAINE

Pogrebna Kateryna Fedorivna

graduate student of the Department of Criminal Law and Criminology
Odessa State University of Internal Affairs, Odessa, Ukraine
e-mail: kafkpoduvs4a@ukr.net

Abstract. The article analyzes the content of doctrinal sources and normative legal acts related to the essence, place and role of public control in the mechanism of execution - serving sentences in Ukraine, and also identifies problems in this regard and deduces scientifically substantiated ways to solve them in essence.

Keywords: correction; resocialization; public control; the scope of the execution of sentences; convicted; personnel of institutions for the execution of sentences; cause; condition; criminal offense.

Постановка проблеми. Як показує практика та результати наукових досліджень, розпочинаючи з 1991 року по сьогоднішній день, однією з умов, що негативно впливає на ефективність кримінально-виконавчої діяльності в Україні, є низький громадський контроль, що здійснюється за процесом виконання та відбування кримінальних покарань [1, с. 229]. При цьому варто зауважити, що у даному сенсі законодавець не створив у зв'язку з цим у зазначеному напрямі належних правових засад. Зокрема, як у Виправно-трудовому кодексі (далі – ВТК) (ст. ст. 9, 122-126) [2], так і в Кримінально-виконавчому кодексі (КВК) України (ст. ст. 5, 6, 24, 25, 149) громадський контроль зведений тільки до діяльності спостережних комісій та піклувальних рад, що не співвідноситься із змістом тих норм, які закріплені в Конституції України, а також у відповідних законах нашої держави [3]. Зокрема, в ст. 5 Основного закону зазначено, що носієм і єдиним джерелом влади в Україні є народ. У свою чергу, у ст. 5 КВК, закріпивши принцип участі громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів і установ виконання покарань (УВП), держава надає право різноманітним суб'єктам громадської діяльності забезпечити відкритість всіх без винятку підрозділів системи Державної кримінально-виконавчої служби (ДКВС) України для суспільства, представники якого мають брати реальну участь у вирішенні проблем, що виникають в процесі виконання та відбування покарань [4, с. 22].

Проте, як свідчить практика, особливо в частині контролю за діяльністю персоналу УВП [5], реальність є дещо іншою – через відсутність ефективного громадського контролю за сферою виконання покарань України органи та УВП постійно (на протязі досліджуваного у цій роботі періоду (1991-2021 р. р.)) зростає рівень рецидивної (ст. 34 Кримінального кодексу (КК) злочинності, тобто неналежним чином реалізується визначене на законодавчому рівні завдання щодо запобігання вчиненню засудженими нових (повторних) кримінальних правопорушень (ч. 2 ст. 50 КК та ч. 1 ст. 1 КВК).

Отже, в наявності складна теоретико-прикладна проблема, яка й склала зміст предмету даної наукової статті.

Стан досліджень. Вивчення наукової літератури показала, що як у ранні часи незалежності України та до прийняття КВК (1991-2003 р. р.), так і до теперішнього часу досить активно питаннями розробки проблем підвищення рівня та видозміни змісту громадського контролю за процесом виконання – відбування покарань займаються такі учені, як: О. М. Бандурка, І. Г. Богатирьов, Б. М. Головкін, О. М. Джу́жа, О. Г. Колб, В. Я. Конопельський, С. Ю. Лукашевич, В. О. Меркулова, Г. О. Радов, А. Х. Степанюк, І. С. Яковець та ін.

Досі на доктринальному рівні не розроблені чіткі відповідні правові умови, спрямовані на удосконалення механізму громадського контролю у сфері виконання покарань, що, поряд із критичним станом запобіжної діяльності та низьким рівнем участі громадськості у процесі виконання – відбування покарань, й стало вирішальним при виборі теми даної наукової розробки.

Виклад основних положень. У доктринальних джерелах під громадським контролем розуміють діяльність певної сукупності людей задля досягнення певного результату на визначеній території, але ці дії не є персоніфікованими, тому що в ній представляється колективний інтерес, який і є основним об'єднуючим фактором даного процесу [6, с. 15].

Саме у такій формі, як вірно зазначають деякі дослідники, законодавець й визнав на офіційному рівні давно існуючу суспільну практику залучення до процесу виправлення засуджених різноманітних можливостей громадських організацій [7, с. 71]. Як у зв'язку з цим слушно у свій час зауважив Г. О. Радов, щоб не чекати негативного результату, ми зобов'язані вже сьогодні робити все для того, щоб звернути увагу суспільства до кримінально-виконавчої діяльності, зробили таку діяльність відкритою, щоб люди знали те, що сьогодні знає

кожен «арештант». Тільки тоді, на його переконання (і з цим варто погодитись) така діяльність може бути зрозумілою для суспільства та виправдана ним [8, с. 17].

Та, як показали результати вивчення практики, у першу чергу на цьому шляху варто вирішити низку суттєвих проблем.

По-перше, у нормах міжнародного права (зокрема, у Міжнародному пакті про громадянські і політичні права; Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод; Висновку Венеціанської комісії про захист прав людини в умовах надзвичайного стану та ін.) [9, с. 102-188], а також у деяких законах України [3] мова ведеться про цивільний, а не громадський контроль, а тому на законодавчому рівні слід гармонізувати ці терміни, а на доктринальному – з'ясувати їх сутність. Так, деякі науковці встановили, що термін «цивільний контроль» походить від слова «polites» – (гр. – громадянин), яке, у свою чергу, є похідним від грецького слова «polis» (місто, або мешканець цього міста) [6, с. 15].

При такому підході, на думку Є. С. Селіванової, у змісті терміну «цивільний контроль» закріплено положення про персоніфікацію суб'єкта та його усвідомлену потребу виконувати свої контрольні функції за держаними інтересами [10, с. 206].

Щодо змісту терміну «громадський контроль» то у доктринальних джерелах чітко його визначення не дано – мова ведеться лише про слово «контроль» (франц. controle – перевірка, список, що має дублікат для перевірок; перевірка виконання законів, рішень тощо) [11, с. 323].

У той самий час, якщо за основу взяти запропонований у загальних рисах варіант визначення даного терміну, який запропонував Г. О. Радов [8, с. 17], а також інші, сформульовані на науковому рівні з цього питання дефініції [12], то громадський контроль, включаючи сферу виконання покарань здійснюється колективними утвореннями – громадськими організаціями, які діють від імені певної групи осіб, об'єднаних визначеною ціллю, а цивільний контроль – це більш персоніфікована діяльність у даному напрямі [6, с. 15].

Такий висновок ґрунтується на змісті у тому числі поняття «громадський контроль», під яким розуміють суспільну діяльність громадських об'єднань, предметом якої є здійснення нагляду за відповідністю діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб Конституції України, законам України, іншим нормативно-правовим актам та за дотриманням ними прав і законних інтересів людини та фундаментальних свобод, і на повагу до них [12].

Якщо до цього питання підійти з огляду вимог законодавчих актів України, то право на здійснення громадського контролю закріплено в ст. ст. 36, 38, 40 Конституції України, а також у деяких законах України (зокрема, «Про звернення громадян», «Про публічну інформацію», «Про Національну поліцію»; ін.). При цьому, виходячи із змісту закріплених у цих правових джерел, можна констатувати, що словосполучення «громадський контроль» є більш предметним при здійсненні даної публічної діяльності, ніж термін «цивільний контроль», а тому має бути визначено на національному нормативно-правовому рівні.

Другий аспект досліджуваної проблематики полягає у тому, що ті законодавчі підходи, що пов'язані із здійсненням громадського контролю у сфері виконання покарань України, ні по формі (закріплених у КВК статтях та теоретичної конструкції цього поняття), ні по змісту (визначених у законі формах контролю), ніяк не кореспондують як з конституційними нормами, так і міжнародно-правовими вимогами з означеної тематики дослідження, а тому потребують якісної видозміни та суттєвого змістовного перепрацювання, яке, наприклад, вже здійснено щодо інших правоохоронних органів. Так, у Законі України «Про Національну поліцію» цьому присвячено спеціальний розділ VIII «Громадський контроль поліції», чого досі немає у КВК.

Більш того, хоча й названі суб'єкти громадського контролю (спостережні комісії та піклувальні ради), але назвати їх діяльність контрольною (у сенсі змісту терміну «контроль») аж ніяк не можна, позаяк у більшій мірі у даному кодексі закріплено заходи надання допомоги та їх взаємодії з органами та УВП.

Саме з цих міркувань, як видається, й необхідно доповнити КВК відповідною главою по аналогії розділу VIII Закону України «Про Національну поліцію», що логічно відобразило б сутність і зміст здійснення громадського контролю у сфері виконання покарань України.

І, накінець, звертає на себе увагу й такий нормативно-правовий парадокс, що склався у кримінально-виконавчому законодавстві України з питань громадського контролю. Зокрема, у ВТК України, який діяв до 2003 року включно, можна у зв'язку з цим виокремити наступні особливості зазначеної діяльності в процесі виконання – відбування покарань, які лише частково враховані у нині діючому КВК, а саме:

1. Законодавець не відніс участь громадськості до основних засобів виправлення і перевиховання засуджених (ст. 7 ВТК).

У той самий час, у ч. 3 ст. 6 КВК мова ведеться про громадський вплив, який віднесений до основних засобів впровадження і ресоціалізації засуджених.

2. У ст. 9 ВТК закріплено лише участь громадськості у виправленні та перевихованні засуджених.

Натомість у ст. 25 КВК законодавець надав право громадськості як на участь у виправленні та ресоціалізації засуджених (ч. 1), так і на здійснення громадського контролю за процесом виконання – відбування покарань (2.2).

При цьому слід зазначити, що на сьогодні, після внесення змін і доповнень у даний Кодекс, по суті зведений до громадського контролю, що здійснюється піклувальними радами виховних колоній (ст. 148).

Поряд з цим, вивчення змісту зазначеної правової норми, а також розширене тлумачення її змісту дають підстави стверджувати, що у ній закладено правову колізію, позаяк у ст. 148 КВК мова ведеться про участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених неповнолітніх, а не, власне, про громадський контроль, хоча у ній і вжито словосполучення «громадський контроль».

Таким чином, якщо виходити з буквального тексту нині діючого кримінально-виконавчого законодавства України, то можна констатувати, що належного правового механізму з питань здійснення громадського контролю у сфері виконання покарань не створено, позаяк у цілому все зведено до участі громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених, а не до контролю за вказаним процесом.

3. У ВТК була відсутня спеціальна норма, у якій мали бути закріплені принципи кримінально-виконавчої діяльності.

На відміну від цього Кодексу, у КВК, в ст. 5, не тільки визначені принципи кримінально-виконавчого законодавства, виконання і відбування покарань, але й серед них виокремлено принцип участі громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів і УВП. І, знову ж таки, у ст. 5 КВК жодним словом з цього приводу не сказано про громадський контроль у сфері виконання покарань.

З огляду цього, можна зробити висновок про те, що держава Україна на законодавчому рівні не тільки не зацікавлена у здійсненні такого виду діяльності у вказаній галузі суспільних відносин, але й ігнорує взяті на себе міжнародно-правові зобов'язання з означених питань [9, с. 102-188].

Додатковим аргументом та, одночасно, доказом такого висновку є той факт, що у 2018 році Верховна Рада України відмінила Закон України «Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави» (Закон від 21.06.2018 № 2469-VII), не прийнявши взамін нього будь-якого аналогу по суті.

У той самий час, як влучно у зв'язку з цим зауважують деякі науковці, з урахуванням потреби у визначенні правових механізмів інтеграції, а також впливу європейського права на процеси, що відбуваються в Україні, важливою умовою для зміцнення зв'язків між Україною та ЄС є зближення їх законодавства [13, с. 7], одним із досягнень якого є закріплення у ньому основоположних положень, що стосуються громадського контролю за діяльністю держави та її відповідних інституцій.

Якщо зазначену теоретичну сентенцію застосовувати до процесу виконання – відбування покарань, то оцінка громадського контролю матиме наступний вигляд: для того, щоб керуватися законами, потрібно, як мінімум, знати ці закони. Без знань немає результатів творення. Саме тому, варто використати можливості, які закладені в законі, та ті перспективи, що існують у зв'язку з цим. При цьому така робота у вказаному напрямі має носити не епізодичний, а системний характер. І тоді дві сторони – і «тюрма», і «суспільство» (у сенсі змісту громадського контролю) зможуть у повній мірі задовольнити свої інтереси [14, с. 11].

Висновок. Отже, застосуванні історико-правового, у першу чергу, та інших методів (формально-правового, догматичного, логічного, ін.) пізнання соціально-правових явищ і процесів, що стосуються сфери виконання покарань України, дозволяє констатувати, що у чинному кримінально-виконавчому законодавстві відсутні будь-які правові механізми здійснення громадського контролю за процесом виконання – відбування покарань, що, як показує практика виступає однією з детермінант, яка вкрай негативно впливає не тільки на стан правопорядку у даній галузі суспільних відносин, але й знижує рівень кримінально-виконавчої діяльності в нашій державі.

Враховуючи зазначене, особливій теоретичній та практичній значущості набувають питання активізації наукових досліджень, пов'язаних із з'ясуванням змісту, сутності та здійсненням громадського контролю у сфері виконання покарань України.

References:

1. Kolb O. H., Makhnitskyi O. I. (2019) *Zmist hromadskoho kontroliu u sferi vykonannia pokaran Ukrainy* [Content of public control in the field of execution of punishments of Ukraine]. *Visnyk Penitentsiarnoi asotsiatsii Ukrainy* [Bulletin of the Penitentiary Association of Ukraine]. 2019. № 3(9). P. 223-230. (In Ukrainian)
2. *Pro zatverdzhennia Vypravno-trudovoho kodeksu Ukrainiskoi RSR: Zakon Ukrainiskoi RSR vid 23 hrudnia 1970 roku № 3325-07* [On the Approval of the Correctional Labor Code of the Ukrainian SSR: Law of the Ukrainian SSR of December 23, 1970 № 3325-07]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainiskoi RSR* [Information of the Verkhovna Rada of the Ukrainian SSR]. 1971. № 1. St. 6. (In Ukrainian)
3. *Pro demokratychnyi tsyvilnyi kontrol nad Voiennoiu orhanizatsiieiu i pravookhoronnymy orhanamy derzhavy: Zakon Ukrainy vid 19 chervnia 2002 roku № 975-IV* [On democratic civilian control over the military organization and law enforcement agencies of the state: Law of Ukraine of June 19, 2002 № 975-IV]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Information of the Verkhovna Rada of Ukraine]. 2003. № 46. St. 366. (In Ukrainian)
4. Stepaniuk A. Kh., A. P., Kovalenko V. V., Kolb O. H. ta in. (2012) *Kryminalno-vykonavchyi kodeks Ukrainy: naukovo-praktychnyi komentar* [Criminal-executive code of Ukraine: scientific-practical commentary]. Kyiv: Atika, 2012. 492 p. (In Ukrainian)

5. Kolb O. H., Popelniuk T. V. (2021) *Vplyv kriminalnykh pravoporushen, shcho vchyniutsia personalom kolonii na zahalnyi riven zlochynnosti v Ukraini. Protydiia zlochynnosti i koruptsii: mizhnarodni standarty ta dosvid Ukrainy: zbirnyk tez mizhnarodnoi konferentsii (m. Kharkiv, 22 veresnia 2021 r.)* [Influence of criminal offenses committed by the personnel of colonies on the general level of crime in Ukraine. Combating Crime and Corruption: International Standards and Experience of Ukraine: Proceedings of the International Conference (Kharkiv, September 22, 2021)]. Kharkiv: Yurait, 2021. P. 140-144. (In Ukrainian)
6. Semenyshyn M. O., Beschastnyi V. M., Vitvitskyi S. S., Tkachenko R. O. (2020) *Hromadskyi kontrol za diialnistiu orhaniv Natsionalnoi politsii Ukrainy: naukovo-praktychnyi posibnyk* [Public control over the activities of the National Police of Ukraine: scientific and practical manual]. Kyiv: VD «Dakor», 2020. 152 p. (In Ukrainian)
7. Kolb O. H. (2006) *Ustanova vykonannia pokaran yak subiekt profilaktyky zlochiniv: monohrafiia* [Institution of execution of punishments as a subject of crime prevention: monograph]. Luts'k: RVV «Vezha» Volynskoho derzhavnoho un-tu im. Lesi Ukrainky [RVV "Tower" of Volyn State University. Lesia Ukrainka], 2006. 464 p. (In Ukrainian)
8. Radov H. (2000) *Personal y vzaymodeistvie tiurmy y obshchestva. Tiurma y obshchestvo. Materialy semynara dlia personala uchrezhdenyi po yspolneniiu nakazanyi Donetskoii oblasti* [Staff and interaction of prison and society. Prison and society. Materials of the seminar for the staff of penitentiary institutions of the Donetsk region]. Donetsk: «Donetskyi Memoryal», 2000. P. 14-28. (In Ukrainian)
9. Fluri F. ta Badraka V. (2006) *Demokratychnyi tsyvilnyi kontrol nad sektorom bezpeky: aktualni dzherela. Vyd. 2-he, doop. i dopovn* [Democratic civilian control over the security sector: current sources. View. 2nd, doop. and additions]. Kyiv: Tsent' doslidzhen armii, konversii ta rozzbroiennia [Center for Army Research, Conversion and Disarmament], 2006. 272 p. (In Ukrainian)
10. Selyvanova E. S. (2013) *K voprosu o razlychii v poniatyakh «narodnyi», «obshchestvennyi», «hrazhdanskiy» kontrol v nauchnom y prykladnom dyskursakh* [On the question of differences in the concepts of "people's", "public", "civil" control in scientific and applied discourses]. *Vestnyk Tambovskoho unyversyteta. Seriya: humanytarne nauky* [Bulletin of Tambov University. Series: humanities]. 2013. № 5. P. 203-208. (In Ukrainian)
11. Yurydychna entsyklopediia: V 6 t./ Redkol.: Yu. S. Shemshuchenko (holova redkol.) ta in [Legal Encyclopedia: In 6 vols. / Editor.: Yu. S. Shemshuchenko (editor-in-chief) and others]. Kyiv: «Ukr. entsyklop.», 2001. T. 3: K-M. 792 p. (In Ukrainian)
12. *Hromadskyi kontrol i prava liudyny* [Public control and human rights]. URL: <https://helsinki.org.ua>2009/2h>. (In Ukrainian)
13. Nalyvaiko L. R., Hrytsai I. O. (2013) *Administratyvno-pravovi osnovy rehuliuвання diialnosti neuriadovykh pravozakhysnykh orhanizatsii: monohrafiia* [Administrative and legal bases of regulation of activity of non-governmental human rights organizations: monograph]. Kyiv: «Khai-Tek Pres», 2013, 272 p. (In Ukrainian)
14. Radov H. (2000) *Personal y vzaymodeistvie tiurmy y obshchestva. Tiurma y obshchestvo. Materialy semynara dlia personala uchrezhdenyi po yspolneniiu nakazanyi Donetskoii oblasti* [Staff and interaction of prison and society. Prison and society. Materials of the seminar for the staff of penitentiary institutions of the Donetsk region]. Donetsk: «Donetskyi Memoryal», 2000. P. 5-13. (In Ukrainian)

О некоторых историко-правовых аспектах исследования содержания общественного контроля в сфере исполнения наказаний Украины

Погребная Екатерина Федоровна, e-mail: kafkpoduvs4a@ukr.net

аспирант кафедры уголовного права и криминологии Одесского государственного университета внутренних дел, г. Одесса, Украина

Аннотация. В статье осуществлен анализ содержания доктринальных источников и нормативно-правовых актов, относящихся к существу, месту и роли общественного контроля в механизме исполнения – отбывания наказаний Украины, а также установлены в связи с этим проблемы и выведены научно обоснованные пути их решения по существу.

Ключевые слова: исправление; ресоциализация; общественный контроль; сфера исполнения наказаний; осужденный; персонал учреждений исполнения наказаний; причина; условие; уголовное правонарушение.